

Prima instanță: Judecătoria Orhei (sediul Rezina), (jud. I. Negreanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SA „MAIB-Leasing”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SA „MAIB-
Leasing” către SRL „Total Agro Impex” și SRL „Total Agro Prim” cu privire la
încasarea datoriei, a valorii de răscumpărare, a dobânzii de leasing și a cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul declarat de SRL „Total Agro Impex” și apelul declarat de SRL
„Total Agro Prim”, casată hotărârea din 25 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei (sediul
Rezina) și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 01 decembrie 2016, SA „MAIB-Leasing” s-a adresat în instanță cu cerere
de chemare în judecată împotriva SRL „Total Agro Impex” și SRL „Total Agro
Prim” cu privire la încasarea datoriei, a valorii de răscumpărare, a dobânzii de
leasing și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 17 aprilie 2012, a încheiat cu
SRL „Total Agro Impex” contractul de leasing financiar nr. FL1-2318, în
conformitate cu care locatorul SA „MAIB-Leasing” a transmis în posesie și
folosință locatarului SRL „Total Agro Impex” tehnica agricolă stropitoare nr.
F2016 - 1 unitate și Roller packer KP-6-420 - 2 unități, prețul total al cărora a
constituit suma de 257 500 de lei inclusiv TVA, iar locatarul la rândul său s-a
obligat să achite lunar ratele de leasing și alte plăți, conform graficului de plăți
anexat la contract. Contractul a fost încheiat pentru un termen de 60 de luni, plata
finală urmând a fi efectuată la data de 30 aprilie 2017.

Reclamanta a menționat că, la 19 martie 2014, a încheiat cu SRL „Total Agro Prim” contractul de fidejusiune nr.FL1-2318G1, prin care fidejutorul SRL „Total Agro Prim” s-a obligat să răspundă solidar cu locatarul SRL „Total Agro Impex” în fața locatorului SA „MAIB-Leasing” pentru executarea de către locatar a tuturor obligațiilor stabilite în contractul de leasing financiar nr. FL1-2318 din 17 aprilie 2012, inclusiv în cazul în care locatarul nu va executa sau va executa necorespunzător obligațiile contractuale.

Societatea reclamantă a susținut că a executat integral obligațiile sale rezultate din contractul de leasing financiar, pe când locatarul și-a neglijat obligațiile contractuale asumate cu privire la achitarea în termen a plăților de leasing. Potrivit actului de verificare din 23 noiembrie 2016, locatarul a acumulat o datorie în mărime de 194 269,19 de lei, formată din datorie restantă în mărime de 139 054,75 de lei și datorie pe termen lung în mărime de 55 214, 44 de lei. Contractul de leasing nu a fost reziliat.

Prin urmare, datoria restantă, calculată până la 13 iulie 2017, constituie 218 115,15 de lei, iar valoarea de răscumpărare restantă constituie suma de 46 365,11 de lei.

În fața instanței de judecată SA „MAIB-Leasing” a solicitat încasarea de la SRL „Total Agro Impex” și SRL „Total Agro Prim” a datoriei în mărime de 218 115,15 de lei, a valorii de răscumpărare în mărime de 46 365,11 de lei, a dobânzii de leasing în mărime de 2196,81 de lei, cât și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) acțiunea a fost admisă integral.

A fost încasat în mod solidar de la SRL „Total Agro Impex” și SRL „Total Agro Prim” în beneficiul SA „MAIB-Leasing” datoria contractuală în mărime de 218 115, 15 de lei, valoarea de răscumpărare a bunurilor în mărime de 46 365,11 de lei, dobânda de leasing în mărime de 2 196,81 de lei și cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 8000,30 de lei.

Pentru a admite acțiunea, prima instanță a reținut că, reclamanta și-a executat pe deplin obligațiile contractuale, însă societățile pârâte nu au executat obligația corelativă de plată a sumelor cuvenite, astfel, reținând probele prezentate care confirmă existența datoriei, instanța a tras concluzia despre necesitatea admiterii acțiunii.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Total Agro Impex” și apelul declarat de SRL „Total Agro Prim”, casată hotărârea din 25 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasat în mod solidar de la SRL „Total Agro Impex” și SRL „Total Agro Prim” în beneficiul SA „MAIB-Leasing” datoria în mărime de 139 054,75 de lei și taxa de stat în mărime de 4171,64 de lei. În rest, pretențiile din cererea de

chemare în judecată au fost respinse ca neîntemeiate

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, având în vedere că declarația de reziliere a parvenit la sediul locatorului la 29 februarie 2016, în condițiile în care locatorul a demonstrat faptul că s-a opus rezilierii, contractul de leasing se consideră reziliat la data respectivă. Corespunzător, locatorul este îndreptățit să pretindă doar plățile scadente la data rezilierii. Or, potrivit cadrului legal aplicabil speței, locatorul nu poate impune locatarul să achite toate ratele de leasing, adică cota-parte din valoarea rămasă a bunului.

Din acest raționament, instanța de apel a apreciat ca fiind eronată concluzia instanței de fond cu privire la încasarea din contul pârâților a sumelor ce exced plățile scadente la data rezilierii.

Instanța de apel a remarcat că, la situația din 12 aprilie 2016, datoria curentă a locatarului constituia suma de 93 069,23 de lei, fapt ce se confirmă prin actul de verificare a datoriilor anexat la actele cauzei. Deci, anume acest quantum al datoriei este susceptibil încasării din contul pârâților, la care urmează a fi adăugată dobânda de leasing, dobânda de întârziere și asigurarea, în quantum total de 139 054,75 de lei, conform actului de verificare din 23 noiembrie 2016.

La 12 august 2019, SA „MAIB-Leasing” a declarat recurs împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SA „MAIB-Leasing”, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SA „MAIB-Leasing”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către SA „MAIB-Leasing”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale

Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „MAIB-Leasing”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova